

Pau Casals, el solitari de Prada

Pau Casals segueix mantenint ben alta la bandera de la dignitat humana i catalana. No fa molt era invitat una vegada més a deixar el seu redós de Prada per donar un concert a París. El motiu del concert era el de celebrar l'aniversari de la proclamació dels Drets de l'home. L'organitzaven les Nacions Unides i la invitació era formulada pel diplomàtic xilè, Sr. Benjamín Cohen, vice-secretari permanent del mencionat organisme. Pau Casals va respondre el que respon sempre en semblants oca-

sions: "Potser no ignorareu, Sr. Cohen, que, precisament per no complir-se aquests drets sagrats en el meu país, visc voluntàriament en exili. En aquestes circumstàncies no us estranyarà si us dic que les votacions de les Nacions Unides favorables a Franco, no em semblen compatibles amb la celebració esmentada. Per tant em veig obligat, amb tot el meu sentiment, a no acceptar la vostra petició". I no, no degué sorprendre's el Sr. Cohen de la negativa. No sorprendrà ningú que coneixi la història cívica del nostre il·lustre músic. S'havia negat a tocar a l'Alemanya nazi per no voler actuar davant d'un poble d'esclaus. Decidí no donar cap més concert a Anglaterra, mentre el Govern britànic no adoptés una actitud més enèrgica enfront del Govern de Franco. I per idèntic motiu no ha acceptat cap de les temptadores invitacions que li han estat adreçades pels Estats Units. Qui vulgui sentir-lo, ha d'anar a Prada. I com són molts els homes que desitgen sentir-lo i que comparteixen els ideals de Casals encara que llurs governs no els comparteixin s'organitzà a Prada, no fa gaire més d'un any, els festivals en honor de J. S. Bach, que ell va dirigir. I per ell, en la vila de Prada convertida per uns moments en la capital del món artístic, els homes lliures van comprendre millor la tragèdia que sofreix Catalunya. I allí persisteix Pau Casals, solitari, amb el seu violoncel que, juntament amb el cant dels ocells, l'aconorta en la seva nostàlgia. Allí persisteix, renovant sens treva la seva protesta contra els organismes i els governs que poden celebrar la proclamació dels drets de l'home, tot oblidant vergonyantment i vergonyosament, que en la nostra pàtria, els homes són privats de tots els drets.